

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ.

Číslo 96

Leden 1962

VRATISLAV BUŠEK:

STRÍZLIVÝM ZRAKEM.

Jako američtí občané máme mimořádnou výsadu, žít ve svobodě. Tuto výsadu dovedou zvláště ocenit ti z našich krajanů, kteří měli příležitost navštívit naši starou vlast. Ne všichni to přiznají a jmenovitě ne veřejně, avšak v soukromí se vám většina přizná, jak pocit strachu je neopustil po celou dobu jejich pobytu v Československu a jak si opravdu poprvé oddechli teprve když letadlo se vzneslo nad Prahou a zahájilo svou cestu směrem na svobodný západ. Dneska už to snad můžeme říci. Když naši první krajané začali navštěvovat komunistické Československo, měli jsme obavy, zda se jich nezmocní komunistická propaganda. Dneska víme, že ve většině, ve zdrcující většině, tato komunistická propaganda, o kterou nebylo a není nouze, selhala. Pravda, československý komunistický režim dostal a stále dostává značné částky drahých amerických dolarů, cestou Tuzexu posílaných a našimi krajanými návštěvníky odváděných. Darované automobily od amerických strýčků vymámené jistě nepatří mezi nezbytnosti, nad kterými lze zamhouřit oko. Takový je však už světa běh a proti takovým pasivním stránkám styku našich krajanů se starou vlastí můžeme dnes položit na váhu zisků poučení našich krajanů o trudné situaci v zemi komunistické nesvobody.

Radujeme se nad tím, že stále ještě v duších pokorených Čechoslováků Amerika zůstává zdrojem nadějí. Musíme se snažit, aby Amerika zůstala pro naše lidi ve staré vlasti ideálem svobody stále, ideálem nakažlivým, který dříve nebo později, ve vhodnou dobu, se prosadí i doma. Je to patrně dlouhodobý úkol, avšak musíme v něm trpělivě pokračovat tak dlouho, až se uskuteční. Především tak musíme činit my, američtí krajané československého původu, poněvadž našemu hlasu naši doma nejlépe rozumějí a poněvadž, jako američtí občané, můžeme a musíme vykonávat vliv na naši vládu, aby osudu porobených Čechoslováků nebylo zapomenuto a v dané chvíli, aby jim bylo pomozeno ke znovunabytí plné svobody.

Nezapíráme si, že k tomu bude třeba velké trpělivosti a vytrvalosti. Náš president J. F. Kennedy ve svém novoročním přehledu světové situace po-

daném v Palm Beach na Floridě řekl, že "Západ má nyní s vojenského hlediska slušnou avšak malou převahu. Tato převaha může být udržena, nikoli však v takové míře, aby dovozovala Spojeným státům a jejich spojencům neobmezenou svobodu akce."

Těmto slovům je třeba rozumět tak, že se nemusíme obávat útoku se strany komunistů, leč by se stalo něco nepředvídaného, avšak že není možné pro Spojené státy a jejich spojence, aby spustili nějakou akci, i kdyby si toho sebe více v nitru svého srdce přáli, na osvobození národů za železnou oponou porobených. Je to situace, kdy třeba se smířit s řešením dlouhodobým. Naším úkolem v této situaci zůstává neustále působit na veřejné mínění americké a na rozhodující politické kruhy, aby se nedali omámit komunistickou lstivostí a nesmířili se s dnešním stavem věcí. Musíme stále podporovat ty hlasy americké, které vidí hlouběji pod povrch falešné komunistické propagandy, doporučující uznat tak zvaný status quo a pěstovat tak zvanou mírovou koexistenci mezi světem komunistickým a světem svobody. K těmto poučeným hlasům americkým v poslední době přibyl i zvláště významný hlas dnešního amerického vyslance v Jugoslavii George Frost Kennana, jednoho z nejlepších Kremlinologů, t. j. znalců sovětské politiky, v Kremlu osnované. G. F. Kennan ztratil, podle svého vlastního přiznání (Time Magazine z 12. ledna t. r.), poslední iluze, které o komunismu měl. Kennan věřil, že snad maršál Tito představuje jakousi politickou sílu v bloku komunistickém, která by se mohla postavit proti světovládným snahám Moskvy. Kennan byl ujištěn maršálem Titem a jinými předními jugoslávskými politiky, před t. zv. bělehradskou konferencí neutrální, že Tito bude na konferenci vykonávat na ostatní členy konference mírnivý vliv, aby byli opravdu neutrální. Těsně před bělehradskou konferencí však v noci navštívil maršála Tita sovětský vyslanec a vyřídil mu naléhavé přání, to jest rozkaz Moskvy, aby na konferenci Tito podporoval politiku Chruščovovu. Maršál Tito zapomněl okamžitě na sliby, které před tím dal Kennanovi a na konferenci pronesl nejostřejší pro-

VĚSTNÍK

LEDEN 1962

Orgán

Československé národní rady americké

Vychází měsíčně
(s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu).

Předplatné \$2.00 ročně.
Mimo U.S.A. \$3.00.

Redaktorka—VLASTA VRÁZOVÁ

Administrace—EMILIE WELCLOVÁ

4125 West 26th Street, Chicago 23, Illinois

VESTNIK

JANUARY 1962

Organ of the

Czechoslovak National Council of America

Published monthly
(Except bi-monthly July-August)

Subscription \$2.00 a year
Outside U.S.A. \$3.00

Editor: VLASTA VRAZ
Administration: EMILIE WELCL

Office:

4125 West 26th Street, Chicago 23, Illinois

Second class postage paid at Chicago, Illinois.

jev ze všech proti západu a zaujal linii Chruščovovu ve věci Berlína. Kennan byl na výsost rozlícen a překvapen Titovou věrolomností. Přesvědčil se, že komunista, i když ochotně bere americké dolary, zůstává vždy a především komunistou. Sami se věru divíme, že muž tak zkušený, jako Kennan, potřeboval tak trpkého probuzení. O komunistech všech platí varovná slova: Nic jim nevěřte a nic jim nedávejte. Platí slova umírajícího dr. E. Beneše: Všichni komunisté lžou.

Kdo ví, zda všechno to napětí mezi Pekingem, Albánií, Jugoslavií a Moskvou není na konec leč sehraná komedie vypočítaná na to, aby naivní západ v domněnku, že podporuje smířlivého Tita nebo mírumilovně koexistujícího Chruščova, proti domněle krvelačné a bojovné Rudé Číně, neupadl do nastrojené léčky. Koexistence s komunisty není možná, poznali jsme to na osudném pokusu o koexistenci s komunisty v Československu v letech 1945-1948. Po této zkušenosti, na kterou dnes zvláště musíme upozorňovat, se musíme divit, že Amerika se snaží přinutit západu přátelskou vládu v Laosu, aby utvořila koalici s komunisty. Opakovala by se jen historie Československa a vyprodání národní Číny do rukou komunistů.

Stejně musíme varovat americkou vládu a americké veřejné mínění, aby se nedala oklamat lacinými ústupky, které snad tu i tam komunistické režimy za železnou oponou porobeným národům více slibují než dávají. Taková politika "umírněného komunismu" je vrcholně nebezpečná, protože pomáhá na konec demoralisovat protikomunistické a opravdu demokratické živly za železnou oponou, které se musí cítit takovou gradualistickou politikou být opuštěny a zrazeny a podporuje zpupnost jejich komunistických vládců, kteří věří, že za několik laci-

ných ústupků, na oko učiněných, získají americké pozhledání k zachování dnešního nemravného status quo. Musíme bedlivě hlídat i naše vlastní řady, krajské a uprchlické, aby tato nemravná gradualistická léčka nepadla na půdu úrodnou, aby na konec i dobří naši američtí přátelé nemohli říkat: hle, vždyť i ve vašich řadách jsou lidé s komunismem smíření a přejí si jen komunismus lepší a tento lepší komunismus, jak se zdá, je na obzoru.

Hlavní dnešní gradualista prodavač umírněného komunismu N. Chruščov hraje obratnou hru. My, kteří známe trpký osud vlastního národa, musíme na komunistický podvod Chruščova i jeho přísluho-vačů stále a stále upozorňovat. My víme nejlépe, že není žádný komunismus, se kterým by bylo lze žít v míru, není vůbec žádný lepší komunismus, je pouze jeden komunismus, nasazující si mnohé škra-bošky na oklamání svobodného světa.

Šibeniční humor z Československa.

Když do nebe došla zpráva, že Gagarin proletěl nebe, žádný tam si na to nepamatoval. Tázali se Pánaboha, ale on odpověděl, že ten den počítal ptactvo. Ptali se Petra, ale neměl Gagarina zapsaného do návštěvní knihy. "Možná, že by Pavel věděl, zeptejte se ho." — Pavel odpověděl: "Ne, nikoho takového jsem zde nezpozoroval, až na to, že v ten den záhadně všechny náramkové hodinky zmizely."

* * *

V noci neznámý nechal nápis před prvním sovětským tankem, který stojí dnes v Praze jako dar československému lidu: "Deset let jsme čekali, sto let budem litovat."

LADISLAV RADIMSKÝ:

JAK SE DÍVAT NA NOVOU AFRIKU?

Když nedávno Tanganyka se stala dvacátým osmým africkým členským státem Spojených národů — a nikoliv posledním, neboť další (na příklad Ruanda-Urundi) budou v 1962 následovat —

je patrné, že Afrika začíná hrát důležitou roli ve světové politice, a že každý vzdělanec musí se pokusit pochopit problémy, které souvisejí se vstupem tohoto zemědělu do moderních světových dě-

jin a s tím, čemu se nedosti přesně říká "africké probuzení".

Mnozí z nás se při posuzování afrických událostí dopouštějí zásadního omylu: domnívají se, že jižně od Sahary žily až do nedávna primitivní černošské kmeny v rousseauovské idyle panenské bezdějinnosti, a že po nárazu moderní civilizace teprve nyní přecházejí z dětství do zralého věku. Pravda je však jiná: mnohá "nová" jména afrických států (Ghana, Mali atd.) ukazují, že i Afrika měla od nepaměti své slavné i méně slavné dějiny, a že na její půdě kvetly i umíraly velké říše, i když o nich víme málo. Dnešní africký černoch je spíše zbytek starých a větších kultur a nikoliv počátek nějakého docela nového života. A probouzí-li se něco v Africe, pak se tam — zatím! — ještě neprobouzí tolik Afrika, jako spíše Evropa a její západní civilizace se všemi svými klady i zápory. Podle staré právní zásady nikdo nemůže dát druhému víc než má sám. Afrika je dnes zrcadlem ctností a hříchů Evropy. Západ dnes na Afriku neprávem často hubuje. Můžeme říci — obměníme-li slova Oskara Wilda — že se hněv západního člověka nad dnešní Afrikou podobá vzteku Kalibána, který vidí svou vlastní tvář v zrcadle.

Toto své tvrzení musím ovšem dokázat. Podívejme se proto na novou Afriku s hlediska politického: kdyby se skutečně probouzela Afrika, musilo by dojít k obnově velkých říší, které už od středověku (Mandingo na Sahaře) existovaly v Africe. Zatím však vidíme, že samostatné africké státy jsou ve svých hranicích jen pokračování bývalých kolonií, mandátů nebo poručenských území. Krátce mapu i moderní samostatné Afriky kreslili Evropané u svých zelených stolů.

Největším kulturním činitelem je ovšem náboženství. Kdyby se skutečně probouzela Afrika, muselo by se také probouzet africké náboženství. Jediným opravdu africkým náboženstvím jsou různé odrudy animismu a pohanství, které nikdy nebyly v tak hlubokém úpadku jako dnes. Na postupu proti více než sto milionům pohanů je mohamedánství s šedesáti miliony vyznavačů a křesťanství. Papež již jmenoval prvního černého afrického kardinála, a tiskem celé Afriky proběhla fotografie belgického krále, klečícího před žehnajícím černým biskupem v Ruandě-Urundi. Vítězství křesťanství i mohamedánství v Africe je vítězství vyšší a mimoafrické filosofie nad myšlením domácím.

Také stav národního jazyka je mírou kulturního probuzení. Nuže, existuje na sedm set různých afrických jazyků, 47 hamitských, 182 patří ke skupině řečí Bantu a na 264 k řečem sudanským. Většina nemá písmo a Nový Zákon je přeložen jen asi do sedmdesáti afrických řečí. Když znalci UNESCA vymysleli písmo somálské, ukázalo se nemožným touto řečí vyučovat z politicko-náboženských důvodů, neboť korán se dosud vyučoval v nomádských školách arabsky a nová somálská se pokládala

za bezbožickou. Naučí-li misionáři děti číst a psát v místních nářečích, děti naučené brzy zapomenou, poněvadž v "novém" jazyku neexistují ani knihy, ani časopisy. Odmyslíme-li si řeč Vai, kterou se mluví v Liberii, Tamachek, užívanou Berbery, a Amharik, kterým se lze dorozumět v Habeši, můžeme říci, že v Africe kraluje angličtina, francouzština a portugalština. Samozřejmě i v úřadech nových samostatných států. Probudila se Afrika?

Známkou národního probuzení je ovšem i pěstování vědy a umění. Moderní africká věda však neexistuje, mnoho dobrých afrických vědců pracuje stále pod bílým dozorem. Umění, výtvarné i hudební, bývalo kdysi velké, takže mělo vliv na moderní západní hudbu a sochařství, dnes je však v úpadku, opakující staré vzory nebo se ničíc komercializací. Stoupá-li v Africe počet biografů a televizních aparátů, sotva je to známkou uměleckého probuzení Afriky.

Politici a kulturní vůdci nové Afriky totiž nevyšli z afrických křovin a nevzdělali se doma, nýbrž v Oxfordu, v Kairu nebo v Paříži, a ve svém vzestupu nenavazují na africkou minulost, která se jim nelíbí. A "probouzejí" Afriku v evropských šatech, v evropských automobilech, v evropských jazycích a ve smyslu různých západnických -ismů, od starého liberalismu přes všechny možné socialistické odstíny až ke komunismu, který v primitivním kmenovém zřízení má jisté obdoby. Tak v Africe dochází k paradoxu: Afrika vyhání Evropany pod heslem stále větší evropeisace, ničí domácí starou kmenovou kulturu ve jménu evropského nacionalismu a křísí Afriku k životu kolbami pušek brněnské Zbrojovky. Tak zvané probuzení se Afriky není obdobou probuzení Itálie nebo Německa v devatenáctém století nebo našeho národního obrození. Spíše se podobá vývoji v latinské Americe, kde také různí Bolívarové a revolucionáři bojovali proti koloniálnímu Španělsku a Portugalsku. I v nich zvítězila Evropa na západní polokouli trvaleji a hlouběji, než prvními dobyvateli cortézovského ražení.

Afrika se dnes probouzí tak, že přestává být Afrikou. Africký nacionalismus jede na evropských bicyklech. Protikolonialismus v límci a s vázankou ohrnuje nos nad africkou nahotou.

Všecko, co jsem řekl, říkám s touto výhradou: vím, že pod tímto evropským povrchem se přece někde něco v Africe probouzí. Slyšel jsem o nových zjevech opravdu afrického umění a literatury, slyšel jsem o nových afrických formách politického zřízení. Nedovedu odhadnout jejich budoucnost, protože — jak se již řeklo — nejčernější na černé Africe je naše neznalost, s jakou o ní mluvíme.

A přece právě my bychom měli Afriku a její problémy studovat vážněji než dosud. Nejsme zatíženi kolonialismem, naopak: mnozí z nás jsou uprchlíky z moderní a odporné formy kolonialismu dvacátého století. I kdybychom nemohli novým zemím

přinést úvěry a obchodní smlouvy, mohli bychom jim dát své zkušenosti. A nejen moderní techniku, nýbrž i trochu srdce. Afrika potřebuje víc než jen technokracii, ktorou dostává ze západu i z výcho-

du. Potřebuje naše zkušenosti o tom, jak lze vytvořit život krásnější a důstojnější člověka — a také naše zkušenosti, jak snadno lze takový život ztratit.

DR. MIKULÁŠ FERJENČÍK:

DOJMY A SKŮSENOSTI Z CESTY DO MOSKVVY A ZO SLOV. NĀR. POVSTANIA V R. 1944.

(Pokračovanie z min. čísla)

V Bystrici a na vidieku vládlo sice uprimné nadšenie a mobilizacia prebiehala bezvadne, trebas sme prakticky nemali žiadných možnosti donucovacích, ale obrana v Liptove bola v rozpadu a v rozkladu, Lipt. Sv. Mikuláš padol a Nemci údajne mali obsadený aj Ružomberok. Naši zo Žiliny ustúpili až ku Turč. Sv. Martinu. Partyzáni si zriadili svoj vlastný štáb a osobitné velenie.

Po týchto obapolných informáciach ma Golian požiadal, aby som druhý deň, t. j. 6. septembra, šiel s ním sa podívať na situáciu u Rožomberoku. Rano sme dali dokopy jednu čatu složenú s pisárov, podnikáčov a šoférov a s dvoma ľahkými gul'ometmi a jedným nákladným autom sme išli do Liptova. Po celej ceste od Hornej Revúci sme stretávali hlúčky vojakov bez zbraní a na odbočke cesty na Smrekovicu pluk. pech. Bodického, veliteľ'a úseku. Bol takmer v nepričetnom stave, nič nám nemohol sdeliť o situácii. Na severnom okraji obce Biely Potok sme narazili na malú skupinku partyzánov, ktorí nám tvrdili, že Ružomberok je prázdny od Nemcov, ale s nami d'alej ísť nechceli.

Z opatrnosti sme zosadli z aut a rozdelili sme čatu na dve družstvá, jedno som si vzal ja a postupoval som s ním po priekope hradskej smerom na Ružomberok, zatiaľ čo Golian s druhým postupoval za mnou. Hneď za obcou v zákrute cesty sme narazili na Nemcov asi na 30-40 krokov od nás, dve nákladné auta a čo ma prekvapilo, bez zaistenia. Bolo to moje prve stretnutie s Nemcami.

Zajatcov, ktorých sme poslali do zadu vo sprievode našich vojakov sa zmocnili partyzáni, skôr než sme mohli zakročiť a postrieliť ich. Uvadam to jako jeden z príkladov spolupráce s partyzánmi za povstania, v ktorom som sa tak octnul hneď až po krk. Až po čase sme zistili a to za cenu značných obetí, že na partyzánov sa spoliehať nemôžeme, ba naopak, že sú značnou prít'azou v našom boji. Mali svoj vlastný štáb, ale ani ten zo začiatku neriadil operácie a nedisponoval s partyzánmi, ktorí podliehali vyhradne hlavnému partyzánskému veleniu v Kyjeve. Od nás chceli len výstroj a výzbroj a žold. Vo štábe v čele ktorého bol zo začiatku Karol Šmidke a pozdejšie plk. sovietskej armády Osmolov, bolo niekoľko našich dôstojníkov, ovšem že komunistov. Mal som dojem, že sa niekedy aspoň hanbia, že od nás bez nášho dovolenia odišli. Vzájomnú spoluprácu armády a partyzánov mala zaistiť tzv.

Vojnová Rada, členmi ktorej boli Janko Ursíny, Karol Šmidke, pplk. Golian, pplk. Nosko, ako náčelník štábu armády a ja. Pozdejšie po ich príjazdu na Slovensko stali sa členmi Rady tiež gen. Viest a plk. Osmolov. Celá Vojnová Rada snad pôvodne dobre mienená nebola k ničomu. Partyzáni, t. j. Šmidke, sl'uboval spoluprácu a spoločne vojenské akcie, ale jednotlivý veliteľovia brigád si robili čo chceli, pot'ažne čo im dával za rozkazy Kyjev, ktorý nemal zaujem na výsledku nášho povstania, ba snad naopak. Vzácnú výnimku tvorila len brigáda škpt. Trojana, složená prevážne zo zamestnancov Bat'ovej továrne v Bat'ovanoch. Tato jediná opravdu spolupracovala s armádou. Inak po pade Turč. Sv. Martina asi 20. septembra, do ktorej doby nás ešte partyzáni vojensky, ako tak podporovali, prestala akákoľvek činná spolupráca, ba možno rovno povedať akákoľvek vojenská činnosť partyzánov, lebo tie jednotlivé prepady dedín, väčšinou prázdnych od Nemcov, sa sotva dá označiť za vojenskú činnosť, snad boli o niečo činnejši na poli zpravodajskom.

Dovolim si uviesť aspoň jeden prípad z mnohých o tejto spolupráci. Cítili sme sa dosť silnými previesť protiútok na Prievidzu s predpokladaným úspechom. Všetko bolo pripravené na vyrazenie k útoku, keď Nemci vpadli celej našej útočnej skupiny do chrbátu u Handlovej. Ukázalo sa, že partyzánska brigáda Sečanského, ktorá pobierala od nás žold pre asi 2 tisíc partyzánov a ktorá mala chrániť a kryť juhozápadné krídlo našej útočnej skupiny u Malej a Veľkej Lehoty, tam asi vôbec nebola, lebo Nemci tu prešli bez jediného výstrelu a dostali sa nám do chrbátu. Keď sme to našim partnerom vo Vojenskej Rade vyčítali tu nám plk. Osmolov, ako vždy v podobných prípadoch radil, aby sme prešli na partyzánsky spôsob boja a zanechali vedenie boja podľa doktrin regulárnych armád. Nechápali sme vtedy kam mieri a čo sleduje, až pozdejšie keď sme boli nútení tak učiniť po opustení Bystrice a Donoval, keď našich vojakov začali partyzáni nútiť ku vstupu do partyzánských jednotiek a vstupu do komunistickej strany. Tento tlak partyzánov prežily len väčšie naše skupiny, ktoré sa často aj za cenu vyhrážky použitia zbraní zachovaly svoju samostatnosť.

Šarapatenie partyzánov, t. j. vykrádanie našich skladov a zásob, terorizovanie obyvateľ'stva a o vplyvovanie morálky našich vojakov a obyvateľ'

stva dosiaholo takého stupňa, že pri jednom zasedaní Vojnovej Rady označil Golian pred Šmidkem a Osmolovom partyzánov za nepriateľ'ov čís. 1.

(Pokračování)

Z OBLASTÍ A ODBOČEK.

OBLAST NEW YORK.

Lednová schůze Oblastního výboru byla stanovená na 22ho v sokolovně, na které bude projednána otázka odlití sochy Dvořáka, neboť br. Mařas má již vše připravené. Dne 17. února Oblast pořádá společně s Čsl. legionáři zábavní večírek, na kterém čile spolupracuje ses. Václavková. Dále bylo rozhodnuto, aby na Masarykovu oslavu byla z Chicaga pozvána ses. Vlasta Vrázová. Budou účinkovat děti české a slovenské školy a vystoupí cvičenci Slovenského Sokola, kteří se připravují na sokolský slet ve Vídni. Zpívá nám známá krajanka a národní pracovnice ses. Neufeldová za doprovodu skladatele a dirigenta br. Nelhýbla.

(Ze zprávy br. Višňovského.)

—:—

I. ODBOČKA ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY NA LONG ISLANDU

konala v pondělí, dne 8. ledna, řádnou členskou schůzi, na které bylo dosavadnímu výboru uděleno absolutorium a zvolen byl nový výbor na rok 1962. Zvoleni byli jednomyslně: Vratislav Bušek, předsedou, Marie Václavek, místopředsedkyní, Alice Lexová, jednatelkou, Karel Vrážel, pokladníkem, Miloslav Kohák, zapisovatelem a programovým referentem, František Havlík, předsedou zábavního výboru, Hynek Mařas a Milada Kováč-Raška, revisory účtů. Jako delegáti do výboru Východní oblasti ČSNRA byli vysláni Vratislav Bušek, Marie Václavek, Hynek Mařas a Marie Mařasová.

V předsednické zprávě Vratislav Bušek stručně rekapituloval činnost Long Islandské Odbočky od volební schůze . prosince 1960. Dne 2. ledna 1961 podala ses. L. D. zprávu o své návštěvě v Československu, doprovázenou vysoce zajímavými fotografiemi, které na svém zájezdu pořídila. Dne 20. února předvedl br. Jan Svoboda dokumentární film ze života presidenta T. G. Masaryka a z posledního všesokolského sletu v Praze 1938. Dne 6. března bylo vzpomínáno zesnulé zakládající členky Libby Motákové, přečten její vysoce zajímavý zápis o činnosti čs. žen v Americe za první světové války a vzpomenuo bylo br. Knedlhanse, který dal ušít první československou vlajku, vyvěšenou z oken hotelu Plaza při pobytu T. G. Masaryka v New Yorku v květnu 1918. Dne 20. března konala Odbočka úspěšný zábavní večírek pod heslem VBJ (včera bylo Josefa). Dne 3. dubna vyprávěl br. Pavlo Blaho o účasti amerických Slováků na prvním odboji. Dne 15. května uspořádala L. I. Odbočka v Husově Do-

mu Večer májové poesie, pásmo sestavené Vratislavem Buškem a recitované br. Čestmírem Maňhalem. Večer byl zahájen Moravskými dvojzpěvy od Antonína Dvořáka proměněnými ve čtyřzpěvy kvartetem dam: Lady Hůlkové, Lorety Novotné, Heleny Stachové a Konstace Šeflové. Violinista Michael Barton zahrál Dvořákovu Sonatinu, a pí. Milena Šustrová zazpívala výběr z písní A. Dvořáka, K. Bendla a B. Smetany. Na piano doprovázel br. Hanuš Lexa. Večer Májové poesie ukázal, že L. I. Odbočka se zdarem se odváží i programu umělecky vysoce náročného a přispěla k oslavě jubilejního roku Dvořáka. Dne 5. června přednášel Miloslav Kohák na tema: Svoboda Československa a dnešní světová situace. Dne 11. září br. Ivan Herben předvedl "Dvě (po pravdě tři) rozhlasové reportáže z New Yorku", rozhlasovou stanicí Svobodná Evropa připravené k vysílání do Československa. Jedna z těchto reportáží zachytila moravský národopisný den v New Yorku, k 50. výročí spolku Moravan uspořádaný zásluhou dlouholetého předsedy spolku Moravan a člena L. I. Odbočky br. K. Vrážela a péči br. Tonka Bartoše. Dne 2. října konána pracovní členská schůze. Dne 23. listopadu přednášel gen. Frank Dastich své vzpomínky (z Ruska) z první světové války. Dne 2. prosince konána zdařilá Mikulášská zábava, na jejímž úspěchu se podíleli především br. František Havlík, předseda zábavního výboru, ses. jednatelka Alice Lexová a br. Čestmír Maňhal a Jára Kohout. Dne 8. ledna 1961 uzavřeno správní období L. I. Odbočky roku 1961 a po vykonání voleb, o nichž shora, předseda Vratislav Bušek pověděl několik záběrů ze své cesty "napříč Amerikou", kterou se svou chotí Ičou Waldesovou-Buškovou vykonal; na své cestě se setkal s mnoha čs. krajany, nejstaršími, staršími i novějšími, a bylo toho poučného, zajímavého i nadávavého mnoho, o čem mluvil.

Br. V. Bušek vzpomenul také s uznáním práce členů výboru odbočky, kteří už dnes ve výboru nepracují: ses. M. Wenzarové, bývalé první místopředsedkyně, ses. Liby Donátové, bývalé jednatelky, br. Jára Kohouta a Čestmíra Maňhala, býv. předsedů zábavního výboru, a Ivana Herbena, býv. zapisovatele a tiskového referenta. Ti všichni spolupracovali na kladení základů promyšleného politického, kulturního a společenského programu L. I. Odbočky, kteréžto základy jsou dnes už tradicí L. I. Odbočky a zabezpečují trvalý zájem členů na její činnosti.

Ze členů L. I. Odbočky ses. M. Václavek je ve výk. výboru ČSNRA, V. Bušek pokladníkem Výboru Východní oblasti ČSNRA a br. Hynek Mařas, delegát do Východní oblasti ČSNRA, je členem výboru pro postavení pomníku A. Dvořáka od mistra I. Mestrovíče v budovaném Lincoln Center v New Yorku. Br. Hanuš Lexa pracoval velmi obětavě na návrhu stanov ČSNRA a stanov pro Odbočky ČSNRA. Členská schůze vyslovila politování, že otázka stanov nebyla dosud vybavena; vyslovila naději, že se tak stane na sjezdu ČSNRA v Chicagu v

r. 1962. Připomenuty byly 70. narozeniny br. J. Wenzary, který se tolik zasloužil o čs. uprchlíky. Radostná přehlídka loňské činnosti L. I. Odbočky byla zakalena vzpomínkou na zemřelé vzácné členy L. I. Odbočky br. A. Hubala, K. Košare a L. Václavka.

Svou zprávu br. V. Bušek zakončil těmito slovy: "Když se 20. března 1957 zakládala I. Odbočka ČSNRA na Long Islandu bylo mnoho pochybovačů, zda to půjde. A jde to a půjde to i nadále, pokud povládne v L. I. Odbočce duch bratrského a sesterského porozumění, který spojuje starší i novější naše krajany ve spolupráci na udržování ušlechtilých našich krajanských tradic věrnosti staré vlasti v boji za její osvobození z komunistické dnešní poroby a obnovu plně demokracie v Československu." V. B., tiskový referent.

ODBOČKA T. G. MASARYKA V LOS ANGELES, CALIF.,

konala v neděli, dne 14. ledna 1962, svoji první měsíční členskou schůzi, již zahajujeme svoji organizační činnost v dalším období. A hned na začátku nutno s povděkem konstatovat, že práce místního vedení, o níž jsme četli v nedávných referátech z Los Angeles, přináší ovoce. Prostorná místnost, v níž jsme schůzovali, byla naplněna do posledního místa a mnoho nových tváří se objevilo mezi námi, br. Josef Šička a manželé Sokolovi, kteří přibyli do Kalifornie z Detroitu, rozmnožili řady našeho členstva, jiní požádali o členské přihlášky. Osvědčený předseda br. Lad. Erban zahájil schůzi vzdáním holdu americké vlajce a uvítáním četných hostů, byla mezi nimi paní Brýdy z Chicaga, manželé Klauzovi a jiní.

Po projednání běžných záležitostí organizačních, přečtení dopisů z ústředí ČSNRA v Chicagu, bylo s obecným souhlasem vzato na vědomí, že naše ústředí připravuje vydání informativní brožury v anglické řeči o Československu, tolik potřebné v této době, kdy tato země a zbytek Ameriky Severní i Jižní je za trpného souhlasu zaplavována tunami komunistické propagandy a slíbeno, že budeme svému ústředí v této práci ve všech směrech nápomocni.

Jediná smutná zpráva musila být vzata na vědomí, před koncem roku 1961 navždy opustila naše řady obětavá vlastenecká žena, Anastazie Baťková. Za ČSNRA-TGM se nad její rakví v Los Angeles rozloučil vřelým projevem br. Bohumil Smutník a po zapění tklivé písně "Zasvit' mi ty slunko zlaté na poslední z vlasti krok" a naší hymny "Kde domov můj" sestrou R. Pajarovou, naše Stázy byla převezena do Chicaga, aby tam, kde prožila několik desítekletí svého života, byla uložena k věčnému odpočinku na Národním hřbitově.

Br. Frank Vykydal podal zprávu finanční jak za uplynulý běžný měsíc, tak za uplynulý rok, z níž by-

lo patrně, že jsme hospodařili dobře a končíme rok s mírným přebytkem. Jeho zpráva se kryla se zprávou pokladníka br. Louis Hesse. Nová sestra výběrčí měla plně ruce práce se zapisováním a potvrzováním přijatých členských příspěvků. Znovu se tu potvrzuje, že činnost v našich krajanských organizacích nemusí upadat, i když není tak zajímavá, jako byla v pohnutých obdobích první a druhé světové války a tím během obou našich národních odbojů, dá to ovšem trochu práce a námahy.

Pak byla projednána otázka toho co budeme dělat v tomto novém roce. Byl ustaven kroužek spolupracovníků skladatele Josefa Stelibského, jenž uvede svou první českou operetu na západním pobřeží někdy na jaře, když z technických důvodů to nebylo možno loňského roku.

Br. tajemník-jednatel Boh. Smutník hovořil o tom s jakými výhledy vstupujeme do nového roku a konstatoval, že naše naděje oprávněně zpevnily. Amerika a svobodný svět se probudil a pochopil komunistické nebezpečí. dává nám za pravdu, když jsme tvrdili, že komunistická vláda zla, teroru a násilí nad polovinou světa konec konců je jen stavba z karet spočívající na ramenou tajné politické policie a že prudký závan větru svobodného světa, pevná rozhodnutí necouvat a nevzdávat se na žádném úseku a z nich vyplývající činy, může způsobit, že se jednoho dne porobený svět probudí ze stínu otroctví a spolu s námi se zas rozezpívá pod sluncem svobody. O to se ovšem musí zasazovat také každý z našich krajanů, protože svoboda se nedává zadarmo, za svobodu se musí bojovat, jak tomu bylo když "zakládající Otcové Unie" se zvedli proti vševládné Anglii, nebo před sto lety propukl zápas, aby jednota Unie zůstala zachována a otroctví, neúctnost této veliké republiky, bylo odstraněno. Ať ve věku atomovém nebo v době, kdy byl teprv vynalezen střelný prach, nejvyšší obět', kterou mohl člověk položit za vysoké ideály, byl jeho vlastní život. I ten jsme ochotni obětovat za svobodu své země, za zachování svobod v této zemi, jež se stala našim domovem, a jež si zaslouží, jako poslední naděje svobodného světa, aby žádná obět' pro její zachování nebyla dost veliká.

S tímto rozhodnutím jsme v Los Angeles vstoupili do nového roku. Naše obětavé sestry Hessová, Jelínková, Kubáčová a ostatní tentokrát vedle chutných zákusků upekly mohutného krocana a členové i hosté byli hosty naší odbočky, jež jim touto formou chtěla poděkovat za vykonanou práci. Díky Vám, milé sestry.

Také o zábavu a poučení bylo postaráno. Měli jsme milého, slovanského hosta. Jihoslovan, ma'or Radko Radič, sám politický uprchlík z komunistického ráje Titova, nám promítl krásný, barevný film o krásách Havajských ostrovů a několika vlídnými slovy komentoval náš společný zápas a společné úsilí o osvobození našich porobených, slovanských národů. Bohumil Smutník.

ODBOČKA V DETROIT, MICHIGAN.

Finančně byl rok 1961 dosti dobrý, ač ztratili jsme staré členy: na sbírku Svobody připadlo přes \$300, které byly zaslány Národní radě, dále ku konci roku v každoroční sbírce vánoční potřebným dětem a rodinám čl. uprchlíků v Evropě sebráno bylo v krátkém čase \$135. O tuto sbírku zasloužila se věrná a úspěšná pracovnice, ses. Božena Eisnerová, která sama sebrala \$82.75. Podrobný seznam všech dárců, kterým je srdečně děkováno, byl uveřejněn v čl. tisku.

Rok 1962 začíná pomalu; následkem špatného zimního počasí a onemocnění více členů, nekonala se výroční schůze a volby. Pracuje se však a úředníci se scházejí a vyřizují všechny záležitosti. Dle usnesení z minulého roku, zvýšena bude letos činnost kulturní a společná a na schůzi příští měsíc, 9. února, předváděn bude v Českém Národním Domě, 3008 Tillman Ave., český film, celovečerní. K tomuto prvnímu předvedení po dlouhé přestávce, vybrán byl zábavný, klasický děj z "Českých mlýnů". Celá naše veřejnost je srdečně zvána — bude to podnik pro všechny a jistě bude s uspokojením přijat našimi krajany když již tak dlouho neměli jsme divadla a filmy. Vstupné je 75c a začátek přesně v 7:30 hod. večer. Na naše dobré sestry vznášíme žádost o dary pečiva — bude tam uspořádán stánek ku prodeji těchto vítaných darů ku pomoci další dobročinné práce.

Ku příští schůzi tajemník br. Rud. Heřman vypracoval celoroční zprávu a účetník, br. Karel Mareš celoroční zprávu finanční, s přehledem naší práce minulého roku. Obě zprávy jsou přesné.

Do nového roku přejeme všem našim mnoho zdaru.
A. Benesh.

—:—

MASARYKOVO SDRUŽENÍ, OWOSSO, MICH.

Posíláme stručnou zprávu o činnosti Masarykova sdružení v Owosso v roce 1961. Vedle organizační práce spojené s Čsl. národní radou v Chicagu věnovalo se sdružení hlavně naší mládeži, kterou vede ses. S. Čechová. S porozuměním rodičů těchto dětí, získali jsme v posledních letech uznání z mnoha stran za tuto kulturní a vzdělávací činnost. Bohužel, naše činnost v zimních měsících ustává, jednak není vhodné místnosti pro cvičení a také pro to, že rodiny jsou povětšinou z farem a v době zimní jsou cesty často nesjízdné. Za to v jarních měsících je v Owosso živo a trvá to přes celé léto. Přes 50 dětí od stáří 4 do 18 let se dostavuje ke zkouškám tanců i zpěvu.

Masarykovo sdružení nekonalo pravidelných schůzí, ale je nutno poznamenat, že bylo-li spolkové jednání vyřídili jsme je v době před cvičením jednak proto, že rodiče, kteří jsou členy sdružení byli přítomni, poněvadž přivezli k tomuto cvičení své děti a měli jsme je tak všechny pohromadě, a dále také, že jsme hned mohli rozdělit práce pro případné naše podniky. Bylo to u nás jako v úle,

nebot' někdy jsme měli i dvakrát v týdnu zkoušky a proto jsme nesvolávali schůze na jiný den.

Rok 1961 byl v pravdě bohatý na podniky, v nichž měli naši tanečníci největší úspěch a dlužno říci, že se sdružení v Owosso nejen podařilo udržeti tuto mládež, ale vzbudilo zájem i u dalších rodin, jak tomu svědčí řada dotazů, kdy opět začneme a přijmeme-li i jiné děti. Mimo poutě u sv. Antonička, která je již pro naši krajanskou veřejnost tradiční a byla i letos zdařilá, měla naše mládež mnoho dalších vystoupení, z nichž nutno vyzvednouti účast naší mládeže při různých podnicích, jež konaly americké spolky, a k nimž byla naše mládež přímo pozvána. Bylo to již po druhé, kdy naše mládež tančila při továrním podniku Universal Electric v Owosso, kde se sejde vždy přes 2 tisíce diváků. Dále pak v Civic parku v Livonii, při továrním pikniku. Naše krásné kroje a bezvadné vystoupení bylo vždy srdečně kvitováno přítomnými, ale také i dodatečnými dopisy.

Největším našim úspěchem považujeme vystoupení naší krojované mládeže na Československém dnu v Chicagu, kamž jsme se po tříletém chystání přec jen dostavili. Jen ten, kdo s mládeží pracuje, ví, co znamená takový zájezd. Zdařil se znamenitě a věříme, že zanechal u těchto mladých lidí nezapomenutelné vzpomínky. Za zmínku také stojí vystoupení větších tanečnic při modní přehlídce, která byla v prostorném sále Auditoria St. Paul v Owosso, kde v přestávkách dvakrát zatančili v krojích naše národní tance. Dámské americké kluby v Owosso pozvaly pak v době předvánoční naše děti, které předvedly zvyky a koledy ze staré vlasti. Vystoupení se konalo za velké účasti americké veřejnosti a ses. Čechová nacvičila velmi pěkně předvedení koled, jež byly pak ještě jednou předvedeny v Lutheránském kostele v Owosso na pozvání tamních činitelů. Je nutno zde vyzvednouti pochopení a obětavost rodičů a babiček těchto dětí, které je vozí nezištně k těmto vystoupením.

Z organizační činnosti Masarykova sdružení lze se zmíniti, že jsme se zapojili ke sbírce "Fondu svobody", kterou zahájila Čs. národní rada v podzimních měsících a ke které jsme také přispěli svoji hřivnou. Do roku 1962 vstupuje Masarykovo sdružení s předsevzetím pokračovati ve své práci s novými náměty a pomáhati Čs. národní radě v její těžké, ale krásné práci pro československou větev v Americe. Do této naší společné činnosti a všem hodně zdaru!
Antonín Čech.

—:—

ODBOČKA "JAMES HOVORKA", ST. PETERSBURG, FLORIDA.

Jako léta minulá tak i letošního roku sešli se členovci naší odbočky v útulném domově sestry předsedkyně pí. Helen Hovorkové, aby v přátelském rozhovoru oslavili Štědrý večer. Dostavili se všichni až na pokladníka Fred Kováče, kterýž následkem náhlého onemocnění musel se odebrati do

nemocnice. Jsem velmi povděčen, že mohu zaznamenat dobrou zprávu, že br. Kováč je mimo všeho nebezpečí a nalézá se již doma.

Byl to příjemně ztrávený večer. Samozřejmě, že se řeč stočila i na odbočku a její činnost. Byla přetrásána poslední zábava ze 17. prosince, která se nesla v duchu vánočním s výměnou dárků mezi přítomnými. Po chutném, pravém štedrovečerním zákusku, při kterém ani pravá "kuba" nescházela, bylo pokračováno v rozhovoru a bylo též vzpomenuáno zájezdu sem na Floridu, který úřadovna ČSNRA v Chicagu připravuje ku konci měsíce února na tři týdny. Bylo rozhodnuto připravit se tak, aby účastníci zájezdu se cítili mezi námi jako doma a aby pobyt mezi námi byl pro ně příjemný.

Br. A. Kalabza odevzdává ses. předs. pí. Hovorkové šek na obnos \$100.00 jako vánoční dar pro naši odbočku, aby štedrý večer zůstal věren svému jménu. Manželům Kalabzovým bylo vděčně poděkováno a rozhodnuto, aby tento dar byl zaslán co vánoční příspěvek ústředí Čsl. národní rady americké v Chicagu.

Nescházelo mnoho času do půlnoci, když jsme se rozloučili s naší hostitelkou a odebrali se do svých domovů.

Přikládám také výstřižek z časopisu St. Petersburg Independent ze dne 4. prosince 1961, pojednávající o vrácení dopisů československou poštou se známku sochy Svobody.

S bratrským pozdravem za odbočku James Hovorka
Chas. Jahoda, tajemník.

Zpráva z ledna: První zábavy v roce dne 14. ledna se zúčastnila Vlasta Vrázová za předsednictvo Rady, která byla pozvána do St. Petersburgu promluvit na večeru o komunismu pořádaném St. Petersburg Woman's Club v jejich klubovně na Snell Island.

Příští zábava je v Letter Carriers Hall dne 28. ledna, na 11. února připravuje výbor jitrnicové hoddy. Další zábavy jsou 25. února a 11. března. Tohoto večírku se zúčastní chicagská výprava Rady.

—:—

VEČER O KOMUNISMU.

Odb. "James Hovorka" již loňského roku spolupracovala s vlivným St. Petersburg Woman's klubem, členem národní ženské organizace, v kampani Radio Free Europe. St. Petersburg klubu se dostalo loni vyznamenání za nejlepší výsledky. Ses. předsedkyně Hovorková a br. Kalabza byli letos vyzváni, aby se zúčastnili protikomunistického večera, pořádaného ve velké klubovně na Snell Island a aby vyslali svého řečníka.

Z Chicaga přijela Vlasta Vrázová, aby promluvila o životě za železnou oponou. Na programu byli též Alfredo Figueroa z Kuby a Anna Tirums za Latvii.

Floridští občané pocit'ují citelněji nebezpečí castroismu a sledují pozorně zprávy o kubánských událostech a proto ses. Vrázová ve své řeči navá-

zala na článek v U.S. News and World Report o Kubě, poněvadž autor ve své zprávě poukazuje na význam čsl. vojenské a technické pomoci Castrovi: vypočítává, že celý ostrov má být výpadní branou proti Střední a Jižní Americe, že Československo dodává válečnou výzbroj, staví základny, cvičí kubánské letce, že se Kubáncům dostává tréning a školení v Praze atd. Ve svém výkladu ses. Vrázová vysvětlila obrovský rozdíl mezi československým lidem a násilně mu vnuceným komunistickým režimem. Pražská vláda slouží Moskvě, ale zdrcující většina československého národa je stále věrným přítelem amerického lidu, s kterým vždy byla v nejužším přátelském svazku, nepřestává toužit po svobodě a věřit ve Spojené státy.

St. Petersburg Times dne 16. ledna přinesl obšírný článek o přednášce ses. Vrázové a našem boji proti komunismu. Ohlas přednášky, jak sdělují naši účastníci, byl dobrý a St. Petersburg Woman's Club vyslovil zvláštní dík ses. Hovorkové a br. Kalabzovi za účast na programu, i naději v budoucí užší spolupráci.

CHICAGSKÁ OBLAST.

Ač sněhová vánice a velký mráz nás pronásledovaly bez ustání, přece tradice plesu Rady je taková, že vylákala účastníky, což nejlépe svědčí o popularitě tohoto společenského večera. Hosté při vstupu do sálu obdivovali se výzdobě, o kterou se přičinili br. Valenta, Burzinský a Šalomoun se svými spolupracovníky. Předseda plesového výboru byl opět br. Frank Kratochvil, který se ses. Emilií Welclovou a pořádajícím výborem mají hlavní zásluhu o velký úspěch večera. Tak velký podnik spojený s jídelnou vyžadá si mnoho spolupracovníků a dík patří obětavým členům odboček, kteří již po léta vykonávají dobrovolnou službu. Taneční skupina Čs. ženské nár. rady v exilu, nacvičená Jarkou Burešem, předvedla půvabný společenský tanec. Milým našim hostem byl prof. Václav Hlavatý, který přijel z Bloomington, Ill., aby se pobavil v české a slovenské společnosti. I finanční výsledek plesu je velice dobrý.

Odb. "Západní předměstí" a "Mistr Jan Hus" měly výroční schůze a zvolily si delegáta na sjezd: ses. Pavlu Janečkovou a Jaromíru Žáčkovou.

Výroční schůze Oblastního výboru se konala dne 21. ledna, zvolen jednohlasně starý výbor s výjimkou účetního. Br. Frank Kratochvil, který již po několika let nesl tíhu odpovědnosti za zdar našich podniků, Čsl. dne, plesu atd., naléhavě žádal, aby byl dočasně této funkce sprostěn. Úřadu ujmě se ses. Anne Bukva ze Slov. Sokola.

Do sjezdu byli za členské organizace zvoleni delegáti Anton Smunt a Karel Kohler Rausch, náhradníci Josef Jakl a Oskar Pejša.

Příštím podnikem, společně s SVU, je velice zajímavá přednáška prof. Václava Hlavatého "Kolem světa s násobilkou" v sobotu večer, dne 24. února v ložové síni ČSA, 61st Court a Cermak Road, Ci-

ceru. Přednáška bude doprovázena barevným filmem z jeho cesty na Dálný východ a Evropy.

SJEZD ČSNRA se koná dne 28. a 29. dubna v Chicagu, v budově ČSA. Prosíme úředníky odborů a oblastí, by včas připravili zprávy a návrhy.

JAZYKOVÝ KOUTEK

kůžička, kůžka i kožka,	kyselina, kyselinovzdorný
kůžkář i kožkář	Kyselka, kyselský; kyselka,
kvalita	kysibelka
kvantita	kyslík, kyslíkový, kysličník,
kvartál, kartální	kyslíkárna
kvartán, kvartánka	kyt
kvartet, Smetanův kvartet	kytara, kytarista
kvarteto, Pražské kvarteto	kyvadlo, kyvadélko
kvas, kvásek, kvasící prášek,	kýval
kvasící těsto	kyz, kyzový
kvasnice, kvasný	
kvečeru i k večeru	L (římská číslice 50)
kvěsti, kvetu, kvetl	l (litr)
Květná neděle	laboratoř, laboratorní
kvíkatl i kvíkati, kvíknouti i	laborista
kvíknouti, kvíkot i kvíkot	labuť
kvíletl	ladítl, ladění
kvístl i kvěstl, kvetu	Ladoga, ladožský, ladožstl
kvítance, kvítančnl	Ládví
kvíz	láhev, lahvice, lahvička,
kvorum	lahvový i láhový
kvóta, kvótový	laik, laický
kvůli němu. Udělal mu to k	lak, lakový
vůli.	lák
kV (kilovolt)	lákadlo, lákati, lákavý
kW (kilowatt)	lakomý, lakomě, lakomec
kWh (kilowatthodina)	lakonický
kýč, kýčový	lakónský
kyčel, m. i žen.	lakýrník, lakýrnický,
Kyjev na Ukrajině	lakýrnictví
Kyjov na Moravě	
kýla, kýlní	lama, lamí (zvíře)
kyrilice i cyrilice	láma (tibetský kněz)

SEZNAM DÁRCŮ NA ČINNOST ČSNRA.

Mrs. Jos. Jonáš, Terry, Montana	\$10.00
Mr. a Mrs. Bohumil Hladík, Brookfield, Ill.	10.00
Mr. George A. Bašta, Evanston, Ill.	10.00
Mr. Emil Plaček, Wahoo, Nebr.	25.00
Mr. Rud. Rutar, Torrington, Wyo.	10.00
Pluk. John Slezák, Sycamore, Ill.	25.00
Martin Drahoš, Miami, Florida	6.00
Frank W. Veselka, Corpus Christi, Texas	2.00
Mrs. Hana Beneš, Bloomington, Ind.	4.00
Josef Petr, White River, So. Dak.	10.00
John Dejdar, St. Paul, Minn.	2.00
James A. Melichar, Cedar Falls, Iowa	3.00
Václav Jelínek, Omaha, Nebr.	1.00
Frank Novák, Rosholtz, So. Dak.	5.00
Těl. Jednota Sokol, Crete, Nebr.	5.00
I. R. Gregor, Waukeska, Wis.	5.00
Jaroslav Kleprlík, San Antonio, Texas	1.50
Mrs. B. Valčík, Dallas, Texas	2.00
Rev. E. W. Nesvadba, Dallas, Texas	2.00
Rudolph Nový, Dallas 16, Texas	1.00
Pravomil Raichl, Seaside, Oregon	2.00
Herman Šostak, Malin, Oregon	1.00
Leo Neidvieckv, Lidgerwood, N. D.	2.00
G. Snajd, Beaver Falls, Pa.	3.00
Frank M. Hervert, Coraopolis, Pa.	1.00

Paul Stupka, Sharon, Pa.	5.00
Charles Vorlíček, New York, N. Y.	8.00
Ernest Prokůpek, Poughkeepsie, N. Y.	7.50
Frank Rac, Chicago, Illinois	5.00
Felix Haurowitz, Bloomington, Ind.	2.00
Louis Dressler, San Antonio, Texas	1.00
Joseph Kučera, Crete, Nebr.	2.00
Francis K. Horníček, Omaha, Nebr.	1.00
James Houdek, Portland, Oregon	1.00
Anton Horčíčka, Montana	2.00
Fr. Svach, Pittsburgh, Pa.	1.00
Rev. J. C. Kunc, East Bernard, Texas	1.00
Mrs. M. K., Chicago, Ill.	2.00
Charles Kopecký, Elroy, Wis.	5.00
Jaroslav Novák, Nt. Fort Myers, Fla.	1.00
Frank Zajíček, Milligan, Nebr.	2.00
Anton Hron, Miami, Florida	2.00
Frances Weirauch, Racine, Wis.	2.00
John M. Mojko, Cudahy, Wis.	2.00
J. F. Formánek, Clearwater, Fla.	1.00
Frank Kuba, Kaukauna, Wis.	10.00

K uctění památky pí. Vlasty Vrázové:

Joseph Z. Uhlíř, Chicago, Ill.	\$50.00
Pí. Cilka Ingrová, Washington, D. C.	10.00

OD SKROMNÝCH POČÁTKŮ K VŮDCOVSTVÍ VE SVÉM OBORU.

Před více než sto lety shromáždila se skupina českých lidí v Mottlově hospodě v St. Louisu, Missouri, aby uvažovali o založení spolku, ve kterém by pomáhali jeden druhému v dobách potřeby. Rozhodli se založit spolek, který by poskytoval finanční pomoc vdovám a sirotkům po zemřelých členech.

Tak byla ustavena Jednota Č.S.A. dne 4. března 1854 a brzy začala uvádět v život ideály vzájemné pomoci.

Oni dávní pionýři Č.S.A. byli vedeni týmž duchem, který najdeme u hrdinů naší historie. Jejich moudrost ve výběru zásad při založení naší organizace a jejich naprostá shoda, pokud šlo o cíl, se plně osvědčily, jak patrně z vývoje naší Jednoty.

Pod pevným a důvěry hodným vedením rostla Č.S.A. nejen hmotně, ale také duchově. Od samého jejího založení byly humanitní ideály jejím cílem. Když bude napsána jednou historie bratrského pojištění, pak zajisté musí být v ní připisán velký kredit v pionýrství naší Č.S.A. a jejím vůdcům. Pionýrství toto umožnilo bratrskému pojišťování prokazovat větší služby veřejnosti. Naše organizace se nikdy nezastavila ve svém vzrůstu, neboť jest protkána rozhodností, jest silná talenty a plným uvědoměním si svých povinností. V očích oboru pojišťovacího je to zajisté cenný příspěvek.

**JEDNOTA
ČESKOSLOVENSKÉ SPOLKY V AMERICE
2138 So. 61st Court, Cicero 50, Illinois**

CAPITOL FEDERAL SAVINGS

**3522 WEST 26th STREET
CHICAGO 23, ILLINOIS
Phone — Dial 521-5200**

**Vklady pojištěné agenturou vlády Spoj. států
do \$10,000.**

Ústav Capitol Federal Savings and Loan Association byl
založen r. 1907.

CHARLES T. SALÁK, předseda

(Advertisement)

VÝPRAVA NA FLORIDU

odjíždí z Chicaga
DNE 26. BŘEZNA 1962,
vrací se za tři týdny.
BUS TĚMĚŘ VYPRODÁN.

Zadáваме poslední místa. Zatelefonujte LAwndale 1-7953
ihned neb dopište nám: 4125 W. 26th St., Chicago 23, Ill.

**RENTAL OF
CZECH AND SLOVAK FILMS**
CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
4125 West 26th Street Chicago 23, Illinois
Půjčujeme české a slovenské filmy

(nekomunistické)

Celovečerní — zvukové — 16mm.

Zapůjčení filmu — \$25.00.

Krásné představení pro odbočku, spolky:

“Zlaté ptáče”

“Záhada modrého pokoje”

“Z českých mlýnů”

“Pantáta Bezoušek”

“Súmrak nad Detvou” (slovenský)

DÁLE MÁME KRÁTKÉ CESTOPISNÉ FILMY
(shorts) 16mm.

Zapůjčení jednoho krátkého filmu — \$3.00.

“Západočeské lázně”, “Pražský hrad”, “Přístav v srdci
Evropy”, “Zlín”, “Věčná píseň” (slovenský).

— POSÍLÁME POŠTOU —

**COLONIAL INN,
ST. PETERSBURG, FLA., ON THE OCEAN,**

known as “The Fabulous Hotel.”

Our Florida excursion arrives here on March 11th
for a 3 day stay.

**SECOND CLASS
POSTAGE PAID**
at
Chicago, Illinois

≡ **V Ě S T N Í K** ≡

4125 West 26th Street
Chicago 23, Illinois